

Psalm 103 : 1-14

Markus 2: 1-12

"Verlamming"

①

Broeder en zuster in Jezus Christus,

*

Ik weet niet of u dat ook soms hebt:
Het gevoel dat er een geweldig stuk **verlamming**
over het leven ligt....

- Wat wij ondernemen of wat wij willen bewerken:

→ Daar komt geen beweging in. - Alles blijft bij
het oude. - Altijd opnieuw loopt u ergens
tegenaan. U loopt vast op u zelf, of op de mensen,
of op die vreemde machten of dingen die u niet
kunt omschrijven....

- En u vecht, en u praat, en u werkt... en u bidt
misschien wel, maar in wezen verandert er niets...

→ En dat geeft u dan dat benauwende gevoel:
"Waar doe ik het allemaal voor?"
"Waar ben ik nu eigenlijk echt mee bezig?"

→ Is Buskes, een Nl dominee ± 1955, vergeleek het
leven op aarde eens met een **mallemolen**. Da's
20'n ding met een trommel waarbinnenin men
allerhande voorwerpen kon plaatsen, en men doet
dan die trommel met een elektrische motor
rond draaien, en wat zich daarbinnenin bevindt
wordt gemengd, of schoongemaakt, of
gezuiverd... Een dierenvoederhandelaar gebruikt
een mallemolen om korrelvormige dierenvoerders
te mengen....

⇒ Het leven is precies een mallemolen: U tolt
erin rond, er gaat ontzettend veel langs u heen,
maar zelf blijft u een gevangene van die
eindeloos vermoeiende en verlamme
cirkelgang: Een mallemolen; verlamming...

X schuurt langs
elkaar,

- **E**n dat ziet u soms in **werksituaties**:
Mensen zijn volkomen "vastgelopen". **A**rbeidsvreugde is er allang niet meer, om van de "zin" van enige arbeid maar helemaal te zwijgen.... **E**n men sukkel voort.... **E**n zovelen voelen zich stille mislukkelingen....
- **J**e ziet dat soms ook in een **huwelijk**.
De "fleur" is er uit; de fleur is "sleur" geworden. **H**ooguit is het een stukje **grauwe werkelijkheid**.
Nu en dan is er weer een vleugje hoop: een vakantiereis die men boekt of een teevee die men koopt... en kort daarna valt men terug in de sleur van alledag.
- **E**n u ziet het in de **kerken**.
Van alles wordt er gedaan om tegenstellingen te overbruggen, oneffenheden te slechten... **E**n soms denken we: het lukt! **M**aar: één gebeurtenis slechts, en alles is terug weer bij het oude.
- * **E**en mallemolen. **E**en stuk verlammeende moeheid.
- **Z**ou het toeval zijn dat Markus met zo'n stuk triestheid zijn evangelie inzet?
- **B**ezetenen, melaatsen, tollenaars, blinden, verlamden... uitgestotenen!
Mensen die meer dan alleen maar een groepje "patiënten" voorstellen, **m**aar **d**ie, **e**n **d**at **i**s **h**et **e**rgste, **g**ezien worden als **n**iet **m**eer **m**eetellende als het gaat om het heil. - **Z**o iemand is de man, de verlamde uit het schriftgedeelte van vandaag. **N**iet zomaar "iemand die niet kan lopen". **W**as het maar dat alleen, dan was

het al erg genoeg. **Het allerergste** is dat zulke mensen **zich gewoon neerleggen bij het "lot"** dat ze zogezegd **niets** meer betekenen voor het koninkrijk van God. **De verlamde is afgeschreven.**

- **Hij kan alleen maar "liggen".** Aan de stadspoort. of aan de kant van de weg. **En** aan de kant van de maatschappij.... **Liggen.** **En afhankelijk** zijn van wat medelijden **of** een geldstuk van de mensen die voorbijkomen.
- **Op** hem rekent in Israël **niemand**, als het gaat over de **Messias**, de **heilsverwachting**, de **gerechtigheid** en de **vrede van God**.
- **Daar** hoort hij **definitief niet bij**. **Niet** zomin als een bezetene, of een melaatse....

- * **En** uitgerekend aan **déze** man gaat Jezus zijn macht tonen om **op aarde** zonden te vergeven. **Juist** hier, op een plek en op een gelegenheid waar je het **het allerminst** verwacht.
- **Doodstil** moet het geworden zijn in het huis, toen Jezus die ene zin zei: **"Kind, uw zonden zijn u vergeven"**.

- **De** mensen die daar aanwezig waren vielen wellicht van de ene overrompeling in de andere
- **Het** dak boven hun hoofd wordt opengebroken en daar priemt het felle daglicht opeens naar binnen. **Dan** zakt daar iets naar beneden dat op een bed lijkt, met daarop dat stukje menselijke nood: **die verlamde jongen.** **En** als hij daar dan ligt, vlakvoor Jezus, en hij kijkt en hij heeft oogcontact met Jezus, dan zegt Deze: **"Kind, uw zonden zijn u vergeven"**.

- Zou dat het eerste, het werkelijke probleem geweest zijn van die man? **Denkt menselijk**: ik denk het niet... **Die** man heeft zich daarheen laten brengen voor zijn verlamde benen, en ^{wellicht} met een zekere stille **hoop op genezing**.
- **Jezus** zegt: „Uw zonden zijn u vergeven“...
- **Even** later, als die ene zin nijd en ontzetting en verzet bij de schriftgeleerden opgeroepen heeft, dan **onderstreept** Jezus die ene zin nog eens heel nadrukkelijk:

Markus 2:9-12

- „Wat is gemakkelijker, tot de verlamde te zeggen: Uw zonden worden vergeven, of te zeggen: Sta op, neem uw matras op en wandel? Maar, opdat gij moogt weten, dat de Zoon des Mensen macht heeft op aarde zonden te vergeven - zeide Hij tot de verlamde: Tot u zeg ik, sta op, neem uw matras op en ga naar uw huis“.
- **Met** andere woorden: dat Ik die man genees van zijn verlamming is een teken of een voorbeeld daarvan, dat Ik macht heb op aarde om zonden te vergeven. **U** ziet het, en u gelooft het omdat u het ziet. **En** u begrijpt het niet. **Waarom** zou u dan niet geloven dat Ik macht heb, op aarde, om zonden te vergeven?
 - **Dáárvoor** ben Ik gekomen in deze wereld.
 - **Dát** is mijn zending.
 - **Dát** heb Ik op het oog.
- **Wij** denken: **Is** dat nu het werkelijke probleem in Israël? **Dat** wist men, en dat werd al eeuwenlang verkondigd: dat God zonden vergeeft. **God** alleen. **En** niemand anders.

Dat kon toenertijd iedere rabbi en iedere oudste u vertellen. Maar wat is er nu zo bijzonder aan dat Nieuwtestamentische Bijbelstukje?

- Twee woorden, die toch wel belangrijk zijn, maar waar we misschien niet voldoende aandacht voor hadden. Wij bekijken het even. Jezus zei:
„opdat gij moogt weten dat de Zoon des Mensen macht heeft op aarde om zonden te vergeven....”
„op aarde”: Dat is het eruitspringende punt.
- **D**at heeft de schriftgeleerden en de wetsgeleerden boos gemaakt. **D**at was voor hen teveel.
- **D**aar zit hem het pijnlijke van alle godgeleerdheid van Israël in die dagen.
- **L**et wel: in Israël kende men de wet en de schriften en de profeten. **E**n dat was oerdegelijk. **E**en en al rechtlijnige onderwijzing van het Oude Testament. **O**nberispelijk.
- **A**lleen: daar veranderde er niets door in Israël.
Resultaat van die theologie: daar merkten de tollenaars en de blinden en de melaatsen en de verlamden niets van. **Z**ij blijven erbuiten vallen. **E**n niemand bekommert zich daarom.
- **D**e theorie is gaaf, de perspectieven zijn indrukwekkend: **G**od vergeeft zonden....

* **M**ijn broeder en zuster, voelen wij niet aan, dat aan die mooie, en ook oerdegelijke lering een „tekort” zit? **I**nderdaad: de „vervulling” van de wet!! **D**at is uit liefde gebeurd! **O**nuitsprekelijk verregeande liefde! **M**ensenverstand kan daar niet bij! **G**od Zelf heeft de wet vervuld door het zenden van de Zoon zijner liefde: **J**ezus Christus.

Joh 3:16

6

„Want also lief heeft God de wereld gehad,
dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft,
op dat eenieder die in Hem gelooft, niet
verloren ga, maar eeuwig leven hebbe”.

- **Mijn broeder en zuster, dat is allesgevende liefde; - dat is wat van God uitgaat!**
- **Maar hebben wij, als kleine kerkgemeenschappen, niet een beetje hetzelfde probleem als die schriftgeleerden en die andere Israëlieten die zich daar in dat huis bevonden?**
- **Is dat voor ons niet een beetje de pijn in ons christelijk leven, dat het een bespiegeling wordt:**
„Het koninkrijk van God: straks, en daar, en boven; vroeg of laat...”
„Het verandert toch nooit” zeggen we dan.
„Ik verander niet, de mensen veranderen niet,
de wereld verandert niet...” „**Verlamming**”....
oftewel: het „christelijke waakvlammetje”
zeg maar....
- * **Mijn broeder en zuster, dat is het, geloof ik, waartegen Jezus en in zijn navolging ook Marcus hier protest aantekenen.**
De boodschap van Jezus Christus is:
 - **„Het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen”**
„Nabij”!... **En de vergeving van zonde is „nabij” gekomen! Net zo dichtbij!**
 - **Dat is het ongehoorde, en het nieuwe, en het eeuwig jonge in de boodschap van Jezus Christus!**

Daaruit zijn eenvoudige, maar heel prachtige boodschappen voortgevloeid:

⑦

Rom. 13

- Aan ons heeft Hij eenvoudige boodschappen meegegeven: „Zijt niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben“...

- Dat de aarde - de plek die doorgaans het schouwtoneel is van verlamming en ontnuchtering en schuld - dat die aarde bij uitstek de plaats is waar „vergeving van zonde“ zich gaat voltrekken.... gemeente, er is wél iets veranderd! **Definitief!... Onbetwist!... eeuwig!**

Het kruis des oordeels werd op aarde gezet

- Het maakt dat wij, christenen van het laatste uur, niet op een waakvlammetje verder moeten!... „Zijt niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben“

- Daarom zegt Jezus met zoveel nadruk: „de Zoon des mensen heeft macht op aarde zonden te vergeven“. **Iedereen kan en mag meestellen als het gaat om het heil van de Here God:** verlamd... blind... tollenaar... melaats...

(Heil voor wie...)

- En in onze dagen zouden wij zeggen: gedetineerde HIV-patiënt... verslaafde... miljoenenfraudeur...

- **Iedereen** kan tot bestemming komen, verlost van die knellende macht van „schuld“, of „onmacht“, of „verlamdheid“.

- * Die man, die van zijn verlamming genezen is, gaat te voet weg. Hij neemt zijn matras op zijn schouder, dus hij is fysiek weldegelijk in orde: „genezen“. En hij gaat midden tussen alle stomverbaasde mensen door.

- Straks gaat hij door de straten van Kapernaüm als een getuigenis en als een zichtbaar teken van de **macht** van Jezus Christus om zonden te vergeven.... **Als een teken van hoop.**

- Een "teken", jawel.
- * Broeder en zuster, ik geloof **niet** dat we dit of andere verhalen uit de evangeliën moeten lezen als **spektakelstukken**, zo van een groot tovenaars of zo. Jezus deed wonderen, maar nooit met ruchtbaarheid of nooit als staaltjes van wonderbaarlijk kunnen.
- Het waren **tekenen**. En die tekenen wijzen ergens heen. **Genezingen** zijn tekenen van **genade**, **tekenen van vergeving van zonde**, tekenen dat het koninkrijk Gods nabijgekomen is. **God** laat niet varen de werken die Hij begon".....
God geeft het niet op met de mensen!....
- * En, gemeente, daar kan ik **moed** uithalen.
- **Moed voor mezelf**. Met mijn schuld en met mijn onmacht en met mijn teleurstellingen van het leven van alledag.
- * En ook **voor die ander** heb ik moed. Ik hoef Goddank niet te geloven dat die andere niet te veranderen is, of dat hij voor immer het slachtoffer blijft van de toestand of de overtuiging waarin hij nu eenmaal leeft.
- * En ik kan ook moed hebben **voor deze wereld**, die door onze goede God **niet** bestemd is voor waanzin of natuurgeweld of ondergang.
- **Maar:** de wereld is **bestemd voor Zijn toekomst en voor Zijn rijk**. wat er in de nabije toekomst ook nog gaat gebeuren...
- **Gemeente**, van Godswegen worden wij **uitgenodigd** om dat te geloven, en om in dat geloof mee te gaan, en om vanuit dat geloof te handelen.

- Aan het begin hadden wij het over dat geweldig stuk verlamming dat over het leven ligt. Een gevoel van machteloosheid en zinloosheid. "Waar doen wij het voor?" - Hoe doorbreken wij dat?"

* Wel, gemeente, ik geloof niet dat daar een lading pasklare oplossingen voorhanden ligt.

- Wel zien wij als een hoopvol teken^{by} die vier mannen, vier "dakwerkers" die de verlamde met matras en al uit zijn woning haalden, en die hem tot bij Jezus brachten. Ze hebben zich niet laten afschrikken door de menigte mensen die de ingang van het huis blokkeerden. Zij klommen het dak op, maakten een opening, en lieten hun kameraad neerzakken tot vóór de voeten van Jezus.

→ Gemeente, zijn die dakwerkers voor ons niet een teken van hoop? Onze gemeentes hebben dakwerkers nodig! (dak- en andere werkers zou ik zeggen). En, gelukkig: ze zijn er nog!

* "Jezus zag hengelooft" ... dat staat er.

- Een mens heeft in deze wereld Christus nodig als verlosser van dood en onmacht en schuld.
- En een mens heeft in deze wereld ook mensen nodig die daarin geloven. Mijn broeder en zuster, wij zijn elkaar gegeven en wij hebben elkaar nodig! - Ook hier, in deze kleine gemeente.

- Mensen om mee te praten. Mensen die u dankbaar kunt zijn omwille van hun luistren oor
- Mensen die het niet gek vinden als u wanhopig bent of als u "over uw toeren" bent.

- Mensen die zich niet bij voorbaat neerleggen als situaties vastgelopen zijn of als alles „potdicht“ lijkt.
- En vooral: mensen die iets voor de ander en die iets voor deze wereld van Jezus Christus verwachten.
- ⇒ Mensen die geloven in de Heiland die voor hen gekruisigd is, de kruisdood gestorven, en die ook opgestaan is, die op aarde zonden vergeeft.

Amen